Р Е Ш Е Н И Е
№ 3524

гр. София, 26.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 24 състав,** в публично заседание на 12.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **9488** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на К. Л. К. от [населено място], обл. Л., срещу уведомително писмо изх. № 02-110-6500/1755 от 23.08.2012 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба № 2 от 21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане /Наредба № 2/21.02.2011 г./, издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие", Разплащателна агенция.
В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и нищожност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с приложимите материално-правни норми и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че в уведомителното писмо в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК не са посочени конкретни фактически и правни основания за издаването му, което е нарушило правото на защита на жалбоподателя. Възразява се още, че в постановения отказ за изплащане на одобрената част от субсидията е посочено като основание приспадане „в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ, или приспаднати суми от изискуми задължения по други схеми и мерки, администратирани от ДФЗ", без да се посочват конкретни проверки или постановени актове, с които жалбоподателят да е санкциониран и да е възникнало изискуемо

задължение към ответника. В писмени бележки по делото се твърди още, че не са спазени от административния орган разпоредбите на чл. 26, чл. 28, чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК, като на жалбоподателя не е дадена възможност да участва в административното производство, да представи доказателства и да се предприемат действия по изясняване на всички обстоятелства. Жалбоподателят счита, че по делото не се доказва, че е настъпила промяна в първоначално заявения списък с животни и наличните такива за стопанската 2011 г. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспореното уведомително писмо, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ" – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмена молба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и направените по делото разноски.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 26.04.2011 г. жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за подпомагане за кампания 2011 г. по няколко схеми и мерки за подпомагане, с което е поискал и подпомагане по схемата за национални доплащания за овце-майки и кози-майки, обвързана с производството /НДЖЗ/ с приложени таблица за използвани парцели и отглеждани животни. Видно от таблицата са заявени 76 броя животни по НДЖЗ, за които е отбелязано, че жалбоподателят е собственик на животновъден обект и собственик на животните.

С уведомително писмо изх. № 02-110-6500/1755 от 23.08.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" е отказано на К. Л. К. финансово подпомагане по реда на Наредба № 2/21.02.2011 г. по схемата НДЖЗ в размер на 870 лева, както и е удържана оторизираната сума по НДЖЗ в размер на 1 334 лева, поради това, че при проверка на място или при направена проверка в регистъра СИЖРЖО на БАБХ към съответната референтна дата или период на задържане не са открити в стопанството 10 броя животни с ушни марки: BG11D0047889, BG11D0287040, BG11D0287043, BG11D0287050, BG11D0287052, BG11D0287054, BG11D0287055, BG11D0287067, BG11D0331181 и BG11D0331190. Към уведомителното писмо, като неразделна част от него, са приложени таблици, представляваща оторизираната сума и извършените плащания в лева, като съгласно таблица № 1 размерът на исканата по НДЖЗ сума е 2 204 лева и отказана сума е 870 лева, а оторизираната сума е в размер на 1 334 лева. В таблица № 2 към уведомителното писмо като „удържана сума" е посочена оторизираната сума в размер на 1 334 лева.

По делото са приложени и приети като доказателства: справка за животни в обект по категории № 67516, на собственик К. К., за датата 11.03.2011 г., издадена от Национална ветеринарномедицинска служба към Министерство на земеделието и храните /МЗХ/; молба вх. № 02-110-6500/2397/21.09.2011 г. от К. К. до изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие"; уведомително писмо изх. № 02-110-6500/2103 от 02.10.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие"; извадка от СЕБРА за извършени плащания за периода 16.10.2010 г. –

20.09.2013 г. на К. К.; справка за оторизации на бенефициента К. К.; хронологичен опис – сметка 4892 задължения по оторизираните суми на кандидата К. К.; жалба вх. № 02-110-6500/1373 от 28.08.2012 г. на К. К. до министъра на земеделието и храните срещу уведомително писмо изх. № 02-110-6500/1373 от 21.07.2012 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” и писмо изх. № 02-110-6500/05.02.2013 г. на Държавен фонд „Земеделие” за препращане на жалбата до МЗХ.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице П. С. Д. броят на декларираните от жалбоподателя животни по НДЖЗ е 76, като нередни и недопустими от администартивния орган са определени 10 броя животни, тъй като същите по време на проверката на 30.11.2011 г. липсват в животновъдното стопанство. Вещото лице е посочило, че 5 броя животни са били заклани на 06.05.2011 г., а други 5 броя са били заклани на 22.11.2011 г., както и че процентът на несъответствие се изчислява на 15.15 % и санкцията се изчислява с удвоения брой на нередните животни, който се намалява от броя на установените. Разпитано в откритото съдебно заседание на 23.09.2013 г. вещото лице е заявило, че данните за закланите овце е получил от самото оспорено уведомително писмо, като не е видял писмени документи относно липсващите животни и служител на Държавен фонд „Земеделие” на компютър му е посочил, че тези животни липсват. Така изготвеното заключение е оспорено от процесуалния представител на ответника и по негово искане е допусната повторна съдебно-техническа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице К. Н. К. по повторната съдебно-техническа експертиза броят декларирани животни от жалбоподателя е 76, като какъв е броя и кои са определени като недопустими животни по НДЖЗ и по каква причина към датата 30.11.2011 г. не може да се определи категорично поради липса на информация от БАБХ по делото. Вещото лице е посочило, че и поради това не може да се определи и процент на несъответствие, отразяващ обективната истина.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, адресат на акта и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като разкрива белезите на индивидуален административен акт, както и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от приложена по делото куриерска разписка жалбоподателят е уведомен за оспорения в настоящото производство акт на 06.09.2012 г., като жалбата срещу акта е била подадена до съда, чрез административния орган, на 20.09.2012 г., съгласно поставено върху приложения по делото пощенски плик пощенско клеймо, т. е. в законоустановения срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и У. правилник на Държавен фонд „Земеделие”, фондът е самостоятелно юридическо лице, който изпълнява функциите на Разплащателна агенция от датата на издаване на акта за акредитация /чл. 11, ал. 2, т. 4 от ЗПЗП/. Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Република Б. на основание заповед №

РД-09-1166/20.12.2006г. /обнародвана в ДВ бр. 3 от 12.01.2007г./, заповед № РД-09-835 от 20.12.2007г. /обнародвана, в ДВ, бр. 2 от 08.01.2008г./ и заповед № РД 09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и горите /обнародвана, в ДВ, бр.108 от 19.12.2008г./ и съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция. Съгласно чл. 20а, ал. 1 от ЗПЗП изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие" е изпълнителен директор на разплащателната агенция.

Настоящият решаващ състав намира обаче, че оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, при съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват основателни.

Един от най-съществените реквизити на всеки административен акт са неговите фактически и правни основания - чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Тези реквизити позволяват на адресата на акта да разбере въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респ. да организира защитата си срещу административния акт. Те позволяват и извършване на административен и съдебен контрол за законосъобразност на акта при неговото оспорване. В процесния случай в оспореното уведомително писмо не се съдържат фактически и правни основания за неговото издаване и то не отговаря на изискването за форма на административния акт - чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Фактическите основания са юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него правомощие да издаде акт със съответното на приложимата материално-правна норма съдържание на разпоредително волеизявление. В съответствие с трайната съдебна практика, отделното излагане на мотиви е допустимо, но те трябва да се съдържат в съпътстващи издаването на акта документи и да са част от административната преписка, а не да се прави опит за създаването на такива след подаването на жалбата до съда, включително и чрез заключение на съдебно-техническа експертиза. Пълната липса на фактически съображения, както в оспореното уведомително писмо, така и в изпратената от ответника преписка по неговото издаване, не просто не позволява индивидуализирането на упражненото от органа правомощие, за да бъде проверено то при осъществявания от съда контрол за законосъобразност, а сочи пряко на отсъствието му. Нарушението не може да се преодолее и чрез формалното позоваване на правно основание, като между другото в таблицата на уведомителното писмо са изброени всички прилагани от Държавен фонд „Земеделие" схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане по Наредба № 2/21.02.2011 г. и не е направено отграничение на правните основания, относими към конкретно подаденото от жалбоподателя К. К. общо заявление за подпомагане У. 11/090611/32263. Така допуснатия порок пряко и самостоятелно обуславя отмяната на оспорения акт, като незаконосъобразен.

Съгласно т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. по д. № ТР-4/2002 г., ОС на съдиите от ВАС на РБ, неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяната на акта. Нарушението на изискванията за форма на акта, изразяващо се в липсата на мотиви, в резултат на което напълно неизяснен остава въпросът защо е постановен оспорвания отказ, което от своя страна препятства пълноценната проверка на административния акт откъм неговата материална законосъобразност е достатъчно

и само по себе си да доведе до отмяната му.

Изискванията за участие в схемите за национални доплащания се съдържат в Наредба № 2/21.02.2011 г., приети въз основа на законовата делегация на чл. 44, ал. 2 от ЗПЗП. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредба № 2/21.02.2011г. помощта по схемата за национални доплащания за овце майки и кози майки, обвързана с производството, се определя въз основа на заявените за подпомагане овце майки и кози майки, които реално се отглеждат в стопанството. На основание чл. 14, ал. 3, т. 3 от Наредба № 21/30.06.2010г. за реда за контрол на изискванията на схемите за национални доплащания към директните плащания в зависимост от установения процент на несъответствие Разплащателната агенция определя размера на сумата за подпомагане на земеделския стопанин, като ако процентът на несъответствие е над 20% не се подпомага за съответната година. В процесния случай въобще не става ясно на кое от изброените няколко основания, административният орган е приел, че животни овце-майки /с посочени ушни марки/ са включени в оторизацията като недопустими за подпомагане и за тях не е извършено плащане. Не е ясно дали тези животни не са били открити в стопанството при извършени проверки на място, което обстоятелство е посочено на първо място. Преди всичко, ако се приеме, че това е послужило като фактическо основание за издаване на акта, то същото не се доказва от данните по делото. По делото липсват каквито и да било писмени доказателства, от които да е видно, че към референтната дата 30.11.2011 г. посочените в уведомителното писмо 10 броя животни не са били налични в животновъдния обект на жалбоподателя. Това обстоятелство не се изяснява и от приетите по делото две съдебно-технически експертизи, които съдът не кредитира, тъй като нито една от двете експертизи не е изготвена компетентно и обосновано. Заключението на вещото лице П. Д. изцяло преповтаря съдържанието на уведомителното писмо, като същото не почива върху конкретни доказателства, а върху компютърни данни, показани от служител на ответника, докато пък заключението на вещото лице К. К. не съдържа никакви установявания относно броя на животните към референтната дата 30.11.2011 г.

Не на последно място съдът в решаващия си състав приема, че оспореното уведомително писмо е постановено и при съществено нарушение на административно-производствените правила и на основни принципи на административния процес, установени в чл. 7 и чл. 9 от АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Съгласно цитираните норми административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като административният орган е длъжен да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица. В случай на установени несъответствия при административните проверки административният орган е бил длъжен да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективно, всестранно и пълно относимите факти. Като не е направил това ответникът е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, при което на жалбоподателя не е била предоставена възможност да вземе становище и да ангажира доказателства, относими за изясняване на действителните факти от значение за случая.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, като постановен при неспазване на установената форма, съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби - отменителни основания

по чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК. Това налага неговата отмяна и връщането на преписката на административния орган със задължителни указанията в мотивите към решението, по тълкуването и прилагането на закона.
С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сумата в размер на 10 лева, представляваща внесена държавна такса. По отношение на искането за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 450 лева съдът намира същото за неоснователно, тъй като от една страна по делото липсват доказателства за реално изплатено адвокатско възнаграждение на адв. М. Ц. в размер на 450 лева, така, както е уговорено в приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 08.01.2013 г. От друга страна в настоящото съдебно производство не е осъществено процесуално представителство под каквато и да било форма от адв. М. Ц., включително и чрез подаване на молби и становища по делото, като единственият пълномощник на жалбоподателя по делото е неговата дъщеря Р. В., като същата е подписала и депозирала по делото от свое име и писмени бележки по съществото на спора.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02-110-6500/1755 от 23.08.2012 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по реда на Наредба № 2 от 21.02.2011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфично подпомагане, издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция, като незаконосъобразно.
ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” за ново произнасяне, съобразно дадените от съда указания в мотивите на настоящото решение в срок от 1 /един/ месец от влизането му в сила.
ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” да заплати на К. Л. К., с адрес: [населено място], обл. Л., [улица], сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: